

„Cítíš se být Češkou, nebo Ruskou? Jednoznačně Evropankou.“

Tereza Blahoutová

V pondělí 30. července se v Praze v Evropském domě uskutečnila zajímavá diskuse zdánlivě nesourodé skupiny mladých lidí. V roli publika se octli úspěšní mladí profesionálové, kteří se profesně zabývají otázkami evropské integrace. Za řečnickým pultíkem vystoupili mladí migranti žijící v České republice. O čem spolu hovořili?

Diskuse proběhla z iniciativy Institutu pro evropskou politiku EUROPEUM, který na přelomu července a srpna organizuje v Praze Evropskou letní školu pro budoucí lídry Evropské unie. Jedním z témat, kterým se účastníci letní školy v průběhu studijního týdne v Praze věnují, jsou také migrační a integrační politiky evropských států. Po řadě workshopů zasvěcených spíše akademických rozpravám nastal v pondělí večer ten správný okamžik vyslechnout si zkušenost těch, kterých se migrační a integrační politiky přímo dotýkají – tedy migrantů ze třetích zemí, kteří se v EU, konkrétně v České republice, usadili.

Své životní příběhy účastníkům letní školy s důvěrou poodkryli tři mladí novináři zapojení do projektu Media4us, realizovaného Multikulturním centrem Praha. Hovořili o svých motivech k cestě do Česka, o svých zemích původu (Rusku a Vietnamu), ale také o svých plánech do budoucna, které nejsou nutně spjaty s Českou republikou.

Všechny přítomné nejvíce zaujala otázka konfrontace odlišných kultur – kultury mateřské země a kultury české. Dodržují mladí migranti tradice své země původu? Nakolik se již cítí být Čechy? Na tuto otázku zazněly velmi odlišné odpovědi. Zatímco jeden z migrantů se vrací k hodnotám své komunity, jiný se raduje z objevování rozdílů v českém životním stylu i uvažování lidí. Překvapivě odpověděla nejmladší z diskutujících, která se nejlépe identifikuje s kulturou evropskou a cítí se ze všeho nejvíce být Evropankou.

Diskuse probíhala v uvolněné atmosféře, a proto nechyběly ani otázky osobnějšího rázu. Publikum se zajímalo například o názor migrantů na smíšené partnerské vztahy. Jak by uzavřená vietnamská komunita přijala českého životního partnera svého dítěte?

Mladí migranti se s publikem podělili také o nepříjemné zážitky, vyplývající z xenofobie některých obyvatel Česka. Předsudky a negativní historické reminiscence vůči rusky mluvícím přistěhovalcům, závist pociťovaná vůči vietnamským obchodníkům, obviňování Vietnamců z toho, že Čechům berou práci či dokonce fyzické napadení kvůli barvě pleti. Se vším z toho se mladí migranti již v Česku setkali. Přesto, jak sami říkají, „všude jsou lidé dobří a lidé zlí, Česká republika není výjimkou.“

Všichni přítomní v průběhu diskuse zjišťovali, že mají mnoho společného. Každý z nás se někdy ocitl v situaci nově příchozího, který se seznamuje s prostředím, jazykem, pravidly dané společnosti. Původně teoretická diskuse dostala velmi konkrétní rozměr.